

КРИВОЛІНІЙНА ФОРМА ЯК СКЛАДОВА АРХІТЕКТУРНОЇ КОМПОЗИЦІЇ У ТВОРЧОСТІ ГАУДІ

Антоні Гауді-і-Корнет народився 25 червня 1852 р. у невеликому містечку Реусе, недалеко від Таррагони, в Каталонії. Він був п'ятою, молодшою, дитиною в сім'ї котелень справ майстра Франсеска Гауді-і-Серра і його дружини Антонії Курнет-і-Бертран. Саме в майстерні батька, за визнанням самого архітектора, в ньому прокинулося відчуття простору.

У 70-х роках ХІХ століття Гауді переїхав до Барселони, де після п'яти років підготовчих курсів був прийнятий у Провінційну школу архітектури, яку закінчив у 1878 році.

У 1870 – 1882 роках Антоні Гауді працював під керівництвом архітекторів Еміліо Сала і Франціско Вільяр креслярем, безуспішно беручи участь у конкурсах; вивчав ремесла, виконуючи безліч дрібних робіт (огорожі, ліхтарі і т.д.), проектував також меблі для власного будинку.

Подібно до того напрямку у Франції, який застосовував рослинні мотиви, що очолював перш за все «Ар-Нуво», Гауді після будівництва ряду будов у східно-мавританському стилі починає цікавитись органічними природними формами. Він із захопленням зайнявся їхнім вивченням, часто вдавався до гіпсових зліпків. У своїх пізніших роботах Гауді відходить від прямого наслідування органічним формам: його все більше починає цікавити не їхній зовнішній вигляд, а внутрішня структура. Гауді проектував будівлі, в основному з каменю. Але у своєму прагненні до нових форм він відмовляється від традиційних будівельних методів багатівікової давності. Вивчаючи конструкції на масштабних макетах із дроту і паперу, які він навантажувал металічними гирями, він прагнув уточнити свої уявлення про простір і виявити розподіл зусиль у складних арокних конструкціях. У більшій своїй частині його роботи є творчою переробкою готичних конструктивних рішень і форм, що найбільш ясно помітно в недобудованій ще й досі церкві Саграда-Фаміліа – споруді, повній фантазії і творчій винахідливості.

Значення творчості Гауді для нашого часу полягає перш за все в розробці пластичної структури споруди, як єдиного цілого. По композиційній цілності будівлі Гауді можна порівняти з будівлями О. Вагнера або А. Лооса. В багатстві застосованих Гауді органічних форм передумовлено те оновлення форм, які в містобудуванні і в архітектурі почали розвиватися тільки з 30-х років. Пластична форма і обриси огорожі,

яка іде вздовж бровки пагорба в парку Гюель, виконаної із кераміки, кольорового скла і місцевого каміння, яке добувалося у безпосередній близькості, настільки ж вдало сполучається з ландшафтом як і студентський гуртожиток у Кембриджі (штат Массачусетс), побудований Алваром Аалто в 1947 р., і криволінійні блочні житлові будинки, споруджені Рейді в Ріо-де-Жанейро в 1950 – 1952 рр.

Рисунок 1. Будинок Бальо (1905 – 1907), Гауді

Література

1. https://ru.wikipedia.org/wiki/Гауди,_Антонио
2. <http://ru-travel.livejournal.com/31582849.html>
3. *Всеобщая история архитектуры в 12 томах. – Ленинград; Москва, 1966 – 1977.*